

Pravidelný občasník
chlapeckého sboru
Pueri gaudentes

číslo 3

ročník 6 (2005)

zdarma

Cesta tam a zase zpátky

MILAN DOLEJŠÍ

Potlesk neutichal a na podium koncertního sálu Štětínské filharmonie se opět vrátil dirigent Joseph Herter a sólisti. Po dvouhodinovém čekání a čtvrt hodinových Chichesterských žalmech skončil koncert, kterým štětínský chlapecký sbor Slowiki oslavil 45. výročí založení.

O rok a čtvrt dříve vše začalo, když se sborníkem Slowiků a Pueri gaudentes během návštěvy Štětínských v Praze domluvili na provedení Žalmů při slavnostním koncertu.

Do Polska jsme vyrazili poslední listopadové ráno s docela čerstvým nastudováním Bernsteinova díla. Krátce před setměním dorazil náš autobus do Berlína, odkud – již potmě – pokračoval do Štětína.

Před odjezdem jsme se postupně dozvěděli, že budeme bydlet na ubytovně, v rodinách, po jednom, po dvou. Nakonec jsme bydleli na ubytovně, v rodinách, po jednom, po dvou a jako bonus také po šesti. Toho dne jsme již neměli v plánu vůbec nic.

Pokračování na str. 3

MILAN DOLEJŠÍ

Jedné adventní soboty jsme se sešli před pražskou katedrálou a odtamtud odputovali do kostela Všech svatých (ve skutečnosti je to kaple Starého královského paláce na Hradě). Tam už na nás čekal režisér, tři kamery a velká zima. To vše naznačovalo, co přijde o den později: Nájezdy dvojky od kříže, jedničky od „doprovodné kapely“ a nekonečné tuhnutí v nových populárních sakách... Zkrátka natáčení Adventního koncertu České televize – třetího ze čtyř v roce 2005.

Neděle se nesla ve znamení koncertu. Na Hrad jsme dorazili již tři hodiny před začátkem.

Koncert ve Státní opeře představil všechna oddělení sboru včetně Pueri 1 (více na str. 2).

Jak jsme byli mediální hvězdy

Po čtyřiceti minutách následovala generální zkouška, kde vše „šlapalo jako po másle“. S výjimkou diváků to bylo již čisté provedení.

O hodinu a půl později konečně začal kýžený hodinový koncert, v jehož poslední čtvrt hodině jsme měli svůj tvůrčí koutek. Truvérská mše vyšla ještě lépe než před dvěma hodinami, zkrátka vše dopadlo dobře...

Nejzajímavější to ale bylo po skončení. Turisté již odešli a Pražský hrad byl prázdný. Na ztemnělých nádvořích zářily reflektory, které osvětlovaly katedrálu a prezidentský balkón. A okolo nich jsme se vydali domů...

⊗

Drazí páni-kluci, případně i dámy...

JAROSLAV NOVÁK

Není tomu tak dlouho, co jsme oslavovali 15 let od založení sboru, našeho sboru. Redakce časopisu mě poprosila o pár slov k průběhu slavnostního dne a já řekl ano.

Tedy, nyní spolu strávíme několik málo rádků, abyste i Vy, kteří jste neměli tu možnost zúčastnit se oslavy po koncertním odpoledni, udělali obraz o tom, jak to vlastně bylo...?

Dne 8. října 2005 v odpoledních hodinách jsme si všichni společně zakonzertovali a společně se zase viděli. Je pravda, že jsme měli předem několik zkoušek, ale je Vám jasné, že kompletně jsme se sešli až na koncertě. Zazpívali jsme si dva šlágry „Proto jsem si housle koupil...“

a „Májko, májko zelená“ a už už se těšili na avizovaný večerní program situovaný do jedné nejmenované hospůdky na Praze 6.

Akce začínala jako vždy pozvolným plněním onoho restauračního zařízení. Při příchodu jste mohli nepozorovaně vklouznout do nálady zájezdů s Pueri Gaudentes z promítaných snímků promítaných hned naproti vchodu...

Pak slyšíme: „Prosím všechny, aby se dostavili do zadní místnosti, kde proběhne malý příspětek s poděkováním všem zainteresovaným osobám.“

Přípitek se však protáhl dobře na hodinu, bylo však pořád spousta času a celý večer stále před námi.

⊗

S kým jsme zpívali

MILAN DOLEJŠÍ

Cantores Minores

Varšavský sbor, s nímž jsme účinkovali ve štetínské provedení Chichesterských žalmů, vznikl před 14 lety Josephem A. Herterem. Je to především varšavský arcibiskupský sbor, ale během své historie se stali Cantores Minores světoznámým tělesem.

Navštívili mnoho evropských zemí, čtyřikrát vyrazili také do Spojených států, dvakrát do Kanady a jedno jejich turné zavedlo sbor do Mexika. V roce 2000 se představili na koncertě ve Vatikánu, který byl přenášen Eurovízí po celém kontinentu.

Dvakrát vycestovali také do Česka. V letech 2002 a 2003 vystoupili na pražském Festivalu adventní a vánoční hudby.

Na repertoáru mají i některé nám známé skladby: například Moniuskovu Litanií Ostrobramsku nebo spirituál Little David...

Joseph A. Herter

Sbormistr Cantores Minores (a tč. hostující dirigent štetínské filharmonie) je Poloa-meričan (dle vzoru Čechoameričan, nikoli poloviční Američan). Narodil se v Detroitu polským imigrantům. Vystudoval dirigování na Michiganské univerzitě a v Princetonu. Ve Spojených státech vedl několik katolických církevních sborů.

Do Polska se přestěhoval již v 70. letech, kde dirigoval množství tamějších orchestrů.

Dnes je dirigentem v Teatru Rozrywki v Chorzowě a sbormistrem varšavského sboru Cantores Minores.

⊗

Cesta tam a zase zpátky

Pokračování ze str. 1

Prosinec nás ovšem zastihl v plné práci. Joseph Herter, sbormistr varšavského sboru (který doplnil Slowiky a Pueri gaudentes v Žalmech) se ujal řízení celé filharmonie a všech tří sborů.

Poněkud nečekaně s sebou přivezl i vlastního sólistu pro ústřední zpěv. Se vším jsme se srovnali a po dvou dnech více i méně intenzivního zkoušení přišel na řadu koncert.

Nejen zkoušením je však živ člen Pueri gaudentes. Z některých se během přestávek a cest městským autobusem stávají mediální hvězdy, o nichž píší deníky zvukových jmen jako Gazeta Wyborcza.

Večer v pátek 2. prosince konečně přišel na řadu velký koncert Slowiků. To, co jsme my u příležitosti podzimního výročí rozdělili do dvou koncertů, rozhodli se oni spojit do jediného. Tak se stalo, že ač koncert začínal v sedm večer, jeho vrchol, tedy Chichesterské žalmy od Leonarda Bernsteina přišly na řadu až ve čtvrt na deset.

Sobota byla volným dnem, na oficiálním programu se skvěl nápis: Volno v rodinách. Ti, kdo bydleli na ubytovně, tak museli notně improvizovat.

Večer proběhla společná mše v moderním kostele, kterou svým zpěvem doprovodil varšavský sbor. Štětín je ve své podstatě velice moderním městem. Jelikož během 2. světové války lehl popelem, po jejím skončení bylo vše postaveno znovu. Sice se tak stalo podle původních plánů, ale těžko lze modernímu architektovi upřít nějakou tu drobnost.

Přesto zůstal do značné míry zachován charakter původních staveb, a tak katedrála vypadá jako katedrála a zámek vypadá jako renesanční budova (na druhou stranu

jeden kostel vypadá jako panelová továrna). Místo, kde probíhala mše, v níž určitou roli hráli i Slowiky, však zjevně nebylo jednou z podobně rekonstruovaných staveb.

Po mši zamířila kolona, převážející všechny tři sbory, na večeri. Jejím centrem byl švédský stůl, na němž se objevovaly vybrané pokrmy západopolské kuchyně (která je – nestyďme se to říct – vlastně kuchyně německá, nechvalně proslavená svými kombinačními prvky). Získal nemalou popularitu zejména mezi některými členy sboru, pro něž byl vizuální dojem zjevně přednější než samotná chuť.

Neděle byla dnem posledním a přinesla i druhý vrchol zájezdu. Společný koncert Cantores Minores a Pueri gaudentes se konal na zámku. Díky tomu jsme dostali možnost posoudit, nakolik zůstal zachován původní duch této vznešené stavby.

Naše část koncertu byla ohraničena dvěma zásadními událostmi. Ave verum corpus se stala možná první skladbou, kterou (pravda, jenom zčásti, ale přesto) sbor koncertně provedl bez dirigenta. Druhá část Truvérské mše přinesla jinou nestandardní situaci: Krátké přerušení skladby před druhou slokou. Vše samozřejmě mělo své zásadní důvody...

Potom jsme jeli domů. Ač jsme zprvu nemohli vjet na dálnici, stihli jsme cestu za vpravdě rekordních 7 hodin. Pravda, potřeba neodbytna (jak by jistě řekli Poláci) musela být potlačena nebo vykonána ve stísněných podmínkách hygienického zařízení autobusu, takže jsme si ušetřili dvě zastávky. Přesto byl příjezd do Holešovic ještě před devátou hodinou večerní milým překvapením.

A co jsme si z Polska přivezli? Přece vzduchodl!

⊗

Fotbalisti v podání *Pueri 3* jsou neodolatelní.

Někdejší kaple štětínského zámku podpořila náš koncert jedinečnou akustikou.

Fota: JMMD

Sborové průšvihy a sborové úspěchy: „Megalomanské“ projekty

MILAN DOLEJŠÍ

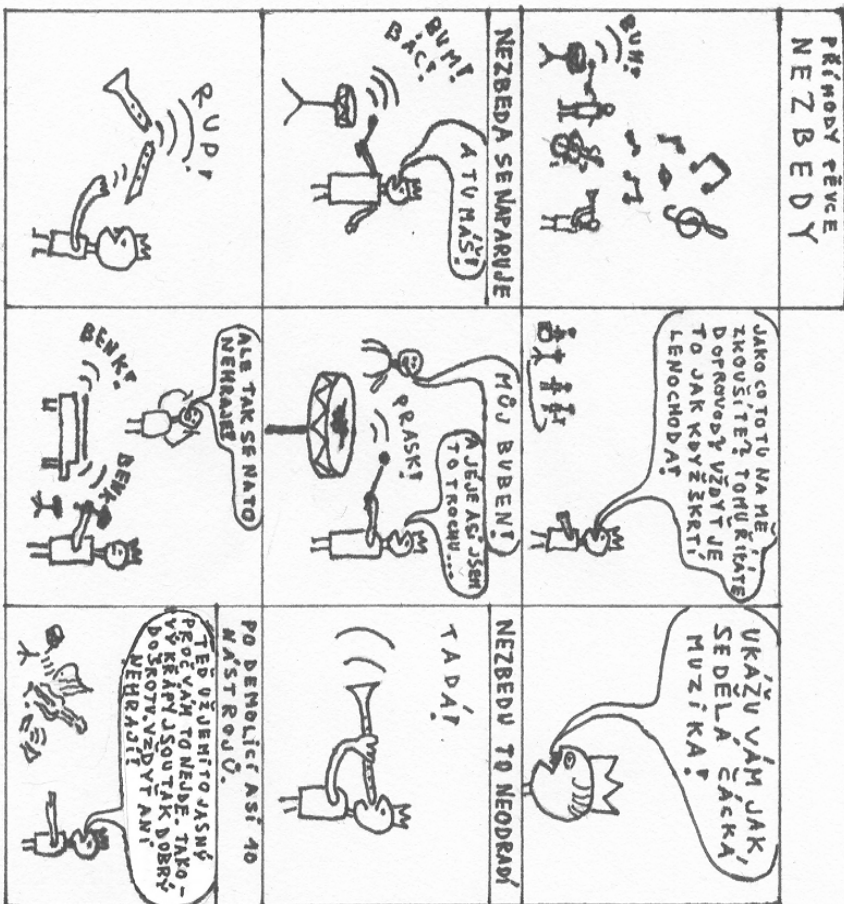
Chichesterské žalmy provedla na přelomu listopadu a prosince velká sestava sborů, mezi nimiž nechyběli ani Pueri gaudentes. Jistě bylo zajímavé zúčastnit se podobně velkého projektu s tolika dalšími lidmi, nebylo to však poprvé, co se Pueri gaudentes zúčastní podobné akce.

První jednorázová velká akce plná sborů, sólistů i orchestrů, do níž se Pueri gaudentes zapojili, bylo představení Requiem Andrewa Lloyda Webera v Plzni s karlovarským orchestrem. Hlavní postavou vystoupení měla být Lucie Bílá. Ta tenkrát zavítala do zkušebny v Šimáčkově ulici, avšak nakonec se v západočeské metropoli vůbec neobjevila. Důvod byl prostý, nemoc. Poprvé (s výjimkou opery) tenkrát sbor spolupracoval s externím dirigentem a dostalo se mu do té doby neobvyklé publicity. Možná největší akce, již se Pueri gaudentes zúčastnili, se odehrála o necelý rok později. Letní soustředění bylo neobvykle krátké, neboť konec prázdnin strávili chlapci v Brně. Tamní filharmonie a sbor připravovaly českou premiéru Mše od Leonarda Bernsteina. Jelikož spíše než o mši jde o muzikál, sjeli se do Česka světové hudební hvězdy. V hlavní roli celebranta, jehož mši naruší nespokojení lidé z ulice, se představil Richard Morris. V klíčové roli Chlapce se potom prezentoval Vojtěch Dyk z Pueri gaudentes. Režie se ujal Stanislav Moša, produkce Zdeněk Merta a orchestr vedl rakouský dirigent Caspar Richter. Celkem tři vystoupení (označená jako generální zkouška, premiéra a druhá premiéra) proběhla 27.–29. srpna 1997 na 3. nádvoří Pražského hradu. Nejvýznamnější představení (premiéra 28. 8.) však bylo pro špatné počasí ukončeno v polovině, a tak celý projekt sklídil poměrně rozporuplné reakce v médiích. (Raději společně pomlčme o tom, že po představení napsaly Lidové noviny, že ve Mši vystoupil chlapecký sbor Boni Pueri...) Uplynul další rok a Pueri gaudentes se (opět v srpnu) zúčastnili další velké akce. Carmina Burana od Carla Orffa je jednou z nejznámějších skladeb 20. století a její dramatické melodie pronikly například i do filmů. Představení v Českém Krumlově, kterého se zúčastnili i Pueri gaudentes, proběhlo v Českém Krumlově a přímo ho přenášela Česká televize.

I v roce 1999 se Pueri gaudentes zúčastnili jedné veleakce. Na Pražském hradě (tentokrát však ve Vladislavském sále) zaznělo Webberovo Requiem – samozřejmě v docela jiném složení než před třemi lety. Na počátku roku 2001 vyrazili Pueri gaudentes do Polska, konkrétně na poznaňský Mezinárodní festival chlapeckých sborů. Vedle dvou koncertů jsme se zapojili do masového provedení Litanie ostrobramské od Stanisława Moniuska. V poznaňském kostele se tenkrát sešlo na 900 hlasů (včetně svých majitelů), aby tuto náročnou skladbu provedly. Nutno dodat, že příprava Pueri gaudentes nebyla příliš intenzivní, a tak hlavní roli hrálo zbylých přibližně 850 hlasů. O Vánocích roku 2002 se větších akcí zúčastnil koncertní sbor a také přípravka Pueri 3. Zatímco (zkušenější) chlapci a muži dělali „křoví“ populárním umělcům na koncertě Na vlastních nohou v Lucerně, přípravný sbor několikrát provedl spolu s dramatickým souborem Tyjá-tr-co?! představení Betlémská hvězda.

V březnu 2004 se chlapecká část koncertního sboru zúčastnila obří akce u příležitosti otevření Sazka Areny v Praze. Na tisíc zpěváků z dětských sborů tam dva dny zpívalo hymnu. Letos na začátku roku se sbor objevil na Žofíně na charitativním koncertě Kdo může, pomůže. Později nastudovali Pueri gaudentes Chichesterské žalmy Leonarda Bernsteina. Po jejich provedení na výročním koncertě v říjnu se vydali do Štětína, kde se do nich pustili společně se dvěma dalšími sbory a štětínskou filharmonií.

Mezi akce velkého rozsahu lze bezesporu zařadit také vystoupení přenášena televizí. Pueri gaudentes zůstali po celou dobu své existence věrní veřejnoprávní televizi. Vystupovali na jejich Adventních koncertech, v dětském pořadu Júhele neděle, ve Zpívánkách, na koncertu Na vlastních nohou, ale také například v seriálu Dábel v Praze. Sbor se objevil také ve dvou filmech, pravda značně monotematických. Poprvé se na stříbrné plátno chlapci dostali v roce 1992 ve filmu Mladý Mussolini. Podruhé to bylo o jedenáct let později, když si někteří členové sboru zahráli mladé nacisty ve filmu Napola... Nutno dodat, že druhý jmenovaný snímek dosáhl mnoha úspěchů včetně ocenění na karlovarském festivalu. ☒

Z historieJAN ZAPLETAL**Před 10 lety:**

Ano, ano, je to již opravdu dávno, kdy se slavilo první sborové výročí. První prozpívávanou pětiletku Pueri gaudentes oslavili podzimním koncertem v komornějším Sále Martinů pražské HAMU. Už tehdy byly na programy premiérové skladby, konkrétně Hradeckého Omnis sermo Dei ignitus, v původní podobě pouze pro chlapecké hlasy. Dalším významným mezníkem bylo nastudování partu dětského sboru v Pucciniho opeře Turandot pro Státní operu Praha. Premiéra byla 15. září 1995 a inscenace je v původním nastudování na repertoáru SOP dodnes. Pravda, v letošním roce ji na programu nenajdeme, ale prý se jedná jen o dočasnou roční přestávku, než SOP najde sólisty, kteří by své party zazpívali alespoň trochu dobře. Vánoční období se odbylo nevýznamným koncertem v jedné gymnaziální aule, aby bylo víc času na přípravu natáčení prvního pueráckého cédéčka. Disk, který se stále drží na předních příčkách hitparád, zachytil evergreeny počátku sboru – Jurkovičovo pásmo Vítání jara včetně nesmrtelného Ptačího koncertu a skladby z Jistebnického kancionálu, které se tu a tam objevují na programech vánočních koncertů i dnes.

Před 5 lety:

To to ale letí. A je tu další výročí, tentokrát kulaté. Desáté narozeniny Pueri oslavili dvěma koncerty (chrám Matky Boží před Týnem a Smetanova síň Obecního domu), velkou denní hrou pro děti

a rodiče a společenským večerem. Na programu koncertů byla velká díla – v nastudování Pueri zazněla poprvé Mozartova slavná Korunovační mše a ve světové premiéře bylo také uvedeno Jurkovičovo vrcholné pásmo plné energie Život zbojnický. Zkoušky na tyto koncerty probíhaly v nových zkušebnách v přízemí, které se slavnostně otevřely se začátkem školního roku. Náročnou předvánoční koncertní sérií otevřelo již druhé vystoupení na Adventním koncertě ČT a uzavřelo dvanáctidenní turné do Španělska, které se do paměti jeho účastníků zapsalo neopakovatelnou noční rychloprohlídkou Madridu.

Před rokem:

Tradiční úvod do nové sezóny vytvořilo dnes již tradiční soustředění ve Všechlapech (před rokem po třetí). Netradičně na něj navázal patnáctidenní zájezd do Skandinávie a Pobaltí, heslovitě shrnuto sedm zemí, pět metropolí, sedm navštívených chlapeckých sborů a jedenáct koncertů. A k tomu neuvěřitelná spousta zážitků a vzpomínek. Několik týdnů po návratu Pueri otevřeli jubilejní patnáctou sezónu zahajovacím koncertem v kostele sv. Antonína s opětovným provedením Vivaldiho Gloria. Tehdejší pueráčtí hosté – Slowiki Szczecińskie – sbor pozvali na oslavu svého letošního kulatého výročí a iniciovali chystané společné provedení Bernsteinových Chichesterských žalmů. Koncerty „Radostné Vánoce“ pořádané společně s Muzikou Souboru písní a tanců Josefa Vycpálka uzavřely rok 2004.

⊗

Přehled akcí

15. 12.	Koncert pro spol. Škoda	Chlapci KS
18. 12., 15 h	1. adventní koncert v Betlémské kapli	KS
20. 12., 19 h	2. adventní koncert v Betlémské kapli	KS
5. 2006	Zájezd na soutěž do Neerpeltu (Belgie)	Chlapci KS
1. 6.	Chichest. žalmy na Pražském jaru (sv. Šimon a Juda)	KS

Představení Carmen v SOP do konce školního roku

14. 12., 7. 1., 20. 1., 7. 2., 22. 2., 3. 3., 18. 3., 25. 3., 9. 4., 14. 4., 2. 5., 7. 5., 11. 5., 10. 6., 18. 6.

Krátce z PG

„**Střídání hlasových stráží**“ v Pueri gaudentes proběhlo o prázdninách. Po třech letech vystřídala Lenku Pištěckou Markéta Džuneva. Těto výměně věnoval Vox článek v minulém čísle.

Nová saka představil koncertní sbor Pueri gaudentes na výročním koncertě ve Státní opere Praha. Dočkaly se několika přezdívek, vyberme tři nejužívanější: kamizolky, spencery a fičák. Přes rozporuplné přijetí členy sboru nevypadá těleso podle nezávislých pozorovatelů o nic hůře než dříve.

Mediální ohlas 15. výročí byl nevelký. Články a noticky se objevily v novinách Městské části Praha 7 známých jako Hobulet, na serveru sbor.cz, na stránkách Státní opery Praha, v deníku Mladá fronta Dnes a Český rozhlas připravil pořad, v němž jako hosté vystoupili Zdena Součková, Tomáš Daněk a Filip Dámeč.

Jan Zapletal nás opustí. Na konci prvního pololetí ukončí svou práci ve sboru. Své rozhodnutí oficiálně oznámil krátce poté, co s Pueri gaudentes koncertně provedl první velké dílo, které se sborem nastudoval – Bernsteinovy Chichesterské žalmy. Rozhovor s Janem Zapletalem vám přineseme v příštím Voxu.

VOX – pravidelný občasník chlapeckého sboru Pueri gaudentes

Vydává Sdružení Pueri gaudentes Praha, Šimáčkova 16, Praha 7, Česká republika, Země

E-mail: pueri@pueri.cz

Redaktoři: Jiří Tayerle, Milan Dolejší

Přispěvatelé: Všichni členové Pueri gaudentes, jejich rodiče a další

Náklad: 200 ks

Neprodejně

Vyšlo: 14. 12. 2005 n. l.